

II.
C. 10122
c/2

Handwritten text, possibly "100" and "8000", with a horizontal line below it.

10122 II C. C. 2 R.

W=030005452

OD SVETIGA - LETA

1826.

SLOSHIL LUKA DOLINAR.

S' gorezhim serzam sahvalimo
 Milost nashiga Boga,
 Katir v' dajanju mire nima,
 Sdaj posebno gnada da,
 Ozhe Papesh so spisali,
 Sveto-leto nam poslali,
 Odpustke virnim dodelil',
 Ktir se bodo k' Bog' vernil'.
 Nashe smert Bog nozhe,
 Ampak, deb' shivel'. (Ezech. XXXIII, 11.)

2.

Lepo nam Mojsel popisuje,
 Kar Bog ludstvu sapove;
 Jim Sveto-leto osnanuje;
 Vbogi se ga veselé.
 To je let' obveselenja,
 Ino vsih dolgov reshenja,
 Kar je prodan', sastavljen' blo,
 V' Svetmo let' nasaj je shlo.
 Israëlz' dershite,
 Bog to sapove.

„Svet-let je Jude tud' rešhilo
 S' flushnost, zhe so se prodal';
 Dost flushnih sej domu vernilo,
 Takrat so prostí postal'. (III Mojs. XXV. 8.)
 Jesus bolne osdravluje,
 „Sveto-letu osnanuje;
 On vabi k' sebi gresnikie,
 Dolg odpushta 'n strafinge.
 Peter, Magdalena
 Nam sta shiv' isgled.

4.

Rasbojnik se je slo pregresnil,
 Prišel tudi zlo na krish;
 Al' Jesus ga je od vsiga rešhil,
 Mu she oblubi paradish. (Luk. XXIII 40.)
 Oh predraga verna dusha!
 Kir te mir vesti popushta,
 S' savupanjem poglej na krish,
 S' krisha ti serzhnost dobish.
 Gresnikie je najdel,
 Te on klizhe k' seb'. (Math. IX. 13.)

5.

Kar ti na semli bošh odvesal,
 Bo v' nebesih ravn' tako:
 Kar, Peter, bošh pa ti savesal,
 To tud' gor' savesan' bo. Math. (XVI. 19.)
 Zerku gresnikie odvesuje,
 Po previdnost perdershuje,
 Od Jesusa j' dobila oblast;
 Njemu bodi vezhna zhašt.
 Jesus! ako hozhešh,
 Mene ozhistit snash. (Math. VIII. 2.)

Gospodov duh me je pomasal,
 Deb' osnanil Evangel;
 Osdravlat' sgrewane je vkasal,
 Deb' bli s' serza prav vesel',
 Dat' spušhenje vsm jetnikam,
 Sdravje slepim in bolnikam,
 Polomnene pa isproffit,
 Let Gospoda osnanit',
 Prav veseloto leto
 In vrazhila dan. (Luk. IV. 16.)

7.

Svešto so pervi kristijani
 Rad sa Jesusam hodil',
 U' enmu duhu skupej sbrani
 So po hišhah kruh lomil'. (Apost. djan. II. 42.)
 Nizh posvetniga sheleli,
 Na višhavo hrepeneli;
 Njih brumnost nal u' shiv' vuzhi,
 Kaj lubesen boshja stri?
 Kakor ti, vmreti
 Enkrat jest shelim. (IV. Mojs. XXIII. 10.)

8.

V' njih volne serza se je slila
 Gnada boshja po rešiz';
 In zerku boshjo je obšvetila
 Sramoshlivošt zhištih dviz.
 Rad so dali premoshenje,
 Rad sa vero kri 'n shivljenje;
 Vesele hvalne pesme pel',
 Zhe so tud velik terpel'.
 Vshil bo skrivno Manno,
 Kdor premagal bo. (Skriv. vas. II. 17.)

Hudobne j' zerku pokorila,
 Zhe so se k' Bogu obernil',
 Spokorne dela naloshila,
 De bi mu sadost sturil'.
 Glej, pokora je terpela
 Nekaj let skos teshke dela;
 Al to jih nar bol veselí,
 K' so v' pokoro vseti bli.
 Ozhe! nisim vreden,
 De m' she rezhesh, Sin. (Luk. XV. 21.)

Oh! hudobija svet pokriva,
 Oh! lubesni kmal' ne bo,
 Nezhiftoft skor povsod prebiva,
 Vedno vpije u' nebo.
 Sdravi navk se ne perlega,
 Smota pa okol sebe lega,
 Pravizhen, zhist je sanizhvan;
 Kaj bo s' tega moj kristjan?
 Babilon napaja
 S' strupam vlik' ludi. (Skriv. ras. XVIII. 2,3.)

To Ozheta Papesha permora,
 Prav perferzhno naf svaré;
 Otrozi! delajte pokoro,
 Pejte sdaj sami u' lé;
 Bog roko she povsdiguje,
 Terde otroke ponishuje,
 Svoj serd bo zhes naf enkrat slil,
 Ak' ne bo sadu dobil.
 Pust' drevo she letaf,
 De ga ognojim. (Luk. XIII. 8. 9.)

Lubesen boshja jih pershene (II. Kor. V. 14.)
 De zerkvene shaze odpro;
 Nasaj dobit' ovzé sgublene;
 Grefhnik faj sdaj flifhal bo.
 Miloft Boshjo zhjo profiti,
 Teshke shibe odverniti,
 Vse flabe poterdit v' ver'
 In lubesni, deb' bil mir.
 V' Kristusov' edinost'
 Se fklenimo s' njim.

13:

Kaj Sveto-let pomaga nami?
 Zhlovk! prevdari v' boshjo zhast;
 Saspane rimski glas predrami,
 Mashnikam rasshir' oblast.
 Profhnja s' drugim, kakor svezha,
 Je med drugim bol gorezha,
 Savupanje tud' to budi,
 Kir nam Jesus govori:
 Zhe ste v' meni sbrani,
 Sim tud jest med vam. (Math. XVIII. 20.)

14.

Oh kje so moje mlade leta!
 Shalost, strah me spreleti; (L. XXXVIII. 15.)
 Nedolshnost je bla meni vfeta,
 Grehov shtet mogozhe ni.
 Dost pokore sim saflushil,
 Malu pa sim sjo naloshil,
 Moj duh jo vedno sfer sheli,
 Al' meso se jo boji. (Math. XXVI. 41.)
 Zhe bosh grehe obrajtal,
 Kdo bo obstal, Gospod? (Pj. CXXIX, 3.)

O Rim! keršhanstva sveta glava!
 K' teb' so brumni verni htel',
 Vsi grizh in hiše osnanjo slavo,
 K' so jo v lan Bogu prepel'.
 K' spovd' in svetmu obhajilo
 Jih je vliko perstopilo;
 Molitve, petja konza ni;
 Svetmu Ozhet' se milo sdi.
 Proshnja perve zerkve
 Petra s' jezhe resh'. (Apost. djan. XII. 5.)

Sapuſti torej grešno spanje,
 Draga duſha! kok shivish?
 Shivlenje tvoje so le sanje,
 V' ktirih bres ſkerbi sdaj ſpiſh.
 Vſe veſelje zhaſno vjide,
 Kader zhlovek k' ſodbi pride,
 O greſhnik! kaj boſh tam sazhel?
 Kje boſh pomozhnika vſel?
 Vſak pred ſodnim ſtolam
 Dela kaſal bo. (II. Kor. V. 10.)

Kriſtjan! veliko ſi pregreſhil,
 De te vedno pezhe veſt;
 Savupaj; bog te bode odreſhil,
 On je oblubil, in je ſveſt.
 Jmej tud grehov bres ſhtevila,
 Miloſt boſhja jh bo pokrila,
 Zhe k' Jeſusu naſaj ti greſh,
 Grehov ſgrevan ſe ſpoveſh.
 Peter milu joka,
 Jeſuf mu odpuſti. (Luk. XXII. 62.)

Narodi: sdaj se spreobernite
 Spet k' rasshalenmo Bogu;
 Zerkvé objishte in molite,
 Kir svet ozhe vam reko:
 S' postam, s' delam se trudite,
 Vbogajme rad' podelite;
 Dershite se Boga svesto,
 De sapuutil val ne bo.
 Kdor le profi, terka,
 Tem' se tud' odpre. (Luk. XI. 10.)

O hval' Gospoda moja dusha!
 Hval njegovo svet' ime:
 Pregrehe tebi vedno odpushta,
 Ozhishuje teb' serze,
 Teb' obilno milost kashe,
 Svojo jeso potolashi;
 Po tvojih grehah ne ravna,
 Teb ne shuga vekoma.
 Ve, kako si flaba,
 Spomni, de si prah. (Psf. CII. I.)

Njegova milost je velika,
 Kar je od semlje do nebes;
 Na kraje semlje on pomika
 Nashe grehe, jh vershe zhes.
 Kakor rosha zklovk omahne,
 She per majhnim vetru vsahne:
 O blagor tim, k' se ga bojé,
 Vsmilil se bo tud' zhes nje. (Psf. CII. 11.)
 K' men' se vi obernite,
 Jest se bodem k' vam. (Zab. I. 3.)

Gospod! oh kaj sej nam sgodilo,
 Kar smo tebe sapuhtil' ?
 Glej, s' tvoje gnade j' nas pahnilo
 Nafhih grehov velk shtevil'.
 Sdaj serza veselje vpada,
 Britko shalost nam naklada;
 Nedolshnost ino boshji mir
 Prozh je, prozh je duhni zir.
 To sdaj spremishlujmo,
 Kje bmo trosht dobil' ?

22.

O verni! s' voljo prenesite
 Krishe, ktiri val teshe;
 Prelubi! prav serzhni bodite,
 Klizhte na gospodov jme
 V' mislih ste se szer smotili,
 Sdaj se bote spreobernili;
 Desetkrat bol ga bote jskal',
 Le sgol njega se dershal', (Bar. IV, 25.)
 K' njemo se osrite,
 In rezite vsi :

23.

Gospod! veliko tesho nosmo,
 Grehi so nas oklenil';
 Ponishno tebe skupej prosmo,
 She enkrat se zhes nas usmil'
 Ti sazela nam duhno rano,
 In poterd' nas s' shivo hrano;
 Pokash' nam po sidajnim zhas',
 V' svetmo raj' vesel' obras.
 Jesuf tebi hvala
 Bod' na vekomej;

